

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru,
Stalna služba u Benkovcu,
Stjepana Radića 10, Benkovac

Poslovni broj: P-1770/24-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Benkovcu, OIB: 78866932443, po sutkinji toga suda Danijeli Števanji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Sonje Pešić iz Biograda na Moru, Dragonjska ulica 5, OIB: 25988131343, zastupana po punomoćniku Branimiru Zorici, odvjetniku iz Zadra, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupana po zakonskom zastupniku Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko upravni odjel, radi utvrđenja vlasništva, nakon glavne i javne rasprave, 20. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

Usvaja se tužbeni zahtjev koji glasi:

1. Utvrđuje se da je tužiteljica Sonja Pešić, OIB: 25988131343, stekla pravo vlasništva za cijelo realnog dijela nekretnine oznake kat. čest. 415/1, u naravi pašnjak ukupne površine 4387291 m², upisana u zk. ul. 523 k.o. Gornja Jagodnja, a koji realni dio je na skici sudskog očevida izrađenoj od strane stalnog sudskog vještaka za geodeziju Frane Vlatkovića od 26. ožujka 2026. označen slovima A-B-C-D-A i obojan žutom bojom te ima površinu od 9117 m², što je tuženica dužna priznati i trpjeti da se tužiteljica temeljem ove presude uknjiži kao vlasnik za cijelo na navedenom realnom dijelu predmetne nekretnine, uz istovremeno brisanje tog prava s imena tuženice, sve u roku od 15 dana od pravomoćnosti ove presude.

2. Nalaže se tuženici da tužiteljici nadoknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 1.813,09 eura, sve u roku od 15 dana od pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je tužbu podnijela ovom sudu 20. kolovoza 2024. U tužbi navodi da je stvarna vlasnica i posjednica za cijelo realnog dijela nekretnine oznake kat. čest.

415/1, u naravi pašnjak ukupne površine 4389714 m², upisana u zk. ul. 523 k.o. Gornja Jagodnja, a koji realni dio je na geodetskom situacijskom nacrtu stvarnog stanja k.o. Gornja Jagodnja izrađenoj od strane ACES d.o.o. u travnju 2024. omeđen slovima A-B-C-D-A i obojan žutom bojom te ima površinu 9120 m². Tužiteljica se dana 2. svibnja 2024. obratila Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru sa zahtjevom za mirno rješenje spora te je dana 13. svibnja 2024. dostavila i podnesak kojim dopunjuje svoj zahtjev, međutim Općinsko državno odvjetništvo u Zadru na isti nije odgovorilo u roku od tri mjeseca od njegova zaprimanja. Na naprijed opisanoj nekretnini uknjižena je Republika Hrvatska i to za cijelo. Tužiteljica je stekla vlasništvo predmetnog realnog dijela kat. čest. 415/1 k.o. Gornja Jagodnja temeljem Ugovora o darovanju nekretnine kojeg je kao daroprimateljica zaključila sa svojim ocem Ljubomirom Karanom kao darodavateljem dana 15. travnja 2024. i koji ugovor je ovjeren od strane javnog bilježnika Drage Burazera iz Biograda na Moru dana 19. travnja 2024. pod brojem OV-3322/2024. Ljubomir Karan je vlasništvo predmetnog realnog dijela stekao temeljem Kupoprodajnog ugovora kojeg je kao kupac zaključio s Mirjanom Radić kao prodavateljicom dana 12. ožujka 2003. i koji ugovor je ovjeren od strane javnog bilježnika Vere Marčine iz Zadra dana 12. ožujka 2003. pod brojem OV-1679/03, dok je pok. Mirjana Radić stekla vlasništvo nasljeđivanjem iza smrti svoje majke Ljubice Zečević ud. Milana. U posjedovnom listu 210 k.o. Gornja Jagodnja kao posjednica kat. čest. 415/1 evidentirana je pok. Ljubica Zečević ud. Milana, za cijelo. Naime, u citiranom Kupoprodajnom ugovoru zaključenog između Mirjane Radić kao prodavateljice i Ljubomira Karana kao kupca, omaškom je evidentirana kat. čest. 84/1, u naravi voćnjak, upisana u k.o. Gornja Jagodnja, te bi ispravno trebalo stajati kat. čest. 415/1 k.o. Gornja Jagodnja. Također se ističe i da je otac tužiteljice, Ljubomir Karan platio porez na promet predmetne nekretnine sukladno Poreznom rješenju Ministarstva financija – porezna uprava, Područni ured Zadar, Ispostava Benkovac, klasa: UP/I-410-20/2003-001/00092, ur.broj: 513-007-13/002-2003-0004 od dana 15. rujna 2003. Dakle, tužiteljica se osobno i putem svojih prednika nalazi u mirnom i nesmetanom posjedu predmetne nekretnine već više od 150 godina i na kojoj nekretnini ista obrađuje masline te im pravo vlasništva i posjed iste nikada nitko nije osporavao. Stoga predlaže da sud usvoji tužbu i tužbeni zahtjev.

2. U odgovoru na tužbu tuženica Republika Hrvatska od 30. listopada 2024. navodi da tužiteljica u tužbi navodi da je predmetnu nekretninu stekla darovanjem od svog oca Ljubomira Karana, a koji je istu nekretninu stekao temeljem kupoprodajnog ugovora sa Mirjanom Radić, dok je imenovana predmetnu nekretninu stekla nasljeđivanjem svoje majke p. Ljubice Zečević ud. Milana. Također, da se tužiteljica nalazi osobno i putem svojih prednika u mirnom i nesmetanom posjedu više od 150 godina, te da im nitko nije osporavao posjed i vlasništvo iste. Zakonski zastupnik tuženice se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. U odnosu na navode iz tužbe i dostavljene dokaze se ukazuje da iz sadržaja kupoprodajnog ugovora zaključenog između Mirjane Radić i Ljubomira Karana (oca tužiteljice) navedena nekretnina kat. čest. 84/1, u naravi voćnjak, k.o. Gornja Jagodnja (na koji se poziva tužiteljica kao osnov stjecanja prava vlasništva), što konstatira i sama tužiteljica u svojoj tužbi, pri tome ne dostavljajući nikakvu drugu ispravu kojom bi ukazala da bi se predmetna nekretnina upravo odnosila na nekretninu koja čini predmet istog kupoprodajnog ugovora. Osim toga, uvidom u priloge predmetne tužbe proizlazi kako tužiteljica ničim nije opravdala traženu površinu, a niti je prednica iste (Mirjana Radić kao nasljednica

p. Zečević Ljubice upisane posjednice) mogla raspolagati sa traženom površinom (od 9120 m²) jer je ista upisana u posjedovnom listu 210 k.o. Gornja Jagodnja na dijelu kat. čest. 415/1 k.o. Gornja Jagodnja, za 7963 m². Također, iz priloženog poreznog rješenja proizlazi da je prednik tužiteljice, njezin otac platio porez na promet nekretnina i to za kat. čest. 84/1 k.o. Gornja Jagodnja, a ne za predmetnu nekretninu, na koje rješenje isti nije imao primjedbi ni prigovora u pogledu nekretnine koja čini predmet kupoprodajnog ugovora (na koji se poziva tužiteljica kao osnov stjecanja prava vlasništva). Navedeno se ističe s obzirom da je na tužiteljici da dokaže neprekinuti pravni slijed stjecanja prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, pri čemu je očito da te isprave i bez istaknutih nedostataka, ne može dokazati neprekinuti pravni slijed između upisanog zemljišnoknjižnog vlasnika Republike Hrvatske i tužitelja. Prema tome, iz dostavljene dokumentacije ne proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva. Slijedom svega naprijed navedenog, zakonski zastupnik tuženice Republike Hrvatske predlaže tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

3. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze uvidom zk. izvadak za zk. uložak 523 k.o. Gornja Jagodnja (l.s. 6-10), situaciji nacrt stvarnog stanja k.o. Gornja Jagodnja (l.s. 12), Zahtjev radi mirnog rješenja spora upućen tuženici (l.s. 13-15), Ugovor o darovanju nekretnina između Ljubomira Karan i Sonje Pešić ovjeren pod brojem OV-3322/24 od 19. 4.2024. (l.s. 17-19), kupoprodajni ugovor između Mirjane Radić i Karan Ljubomira ovjeren pod brojem OV- 1679/03 od 12.3.2003. (l.s. 20-21), Porezno rješenje Ministarstva Financija, Porezna uprava, Područni ured Zadar, Ispostava Benkovac (l.s. 23), prijepis posjedovnog lista broj 210 (l.s. 24), povijest promjena na kat. česticama DGU Zadar, Ispostava Benkovac od 3. svibnja 2024. s arhivskom građom (l.s.27-55), rješenje o naslađivanju iz smrti Zečević Ljubice posl. br. O 178/82 (l.s. 87), nalaz i mišljenje vještaka Frane Vlatkovića od 30. ožujka 2026. (l.s. 101-104).

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice je u cijelosti osnovan.

5. Predmet ovog parničnog postupka je zahtjev tužiteljice prema tuženici radi utvrđenja prava vlasništva realnog dijela kat. čest. 415/1 k.o. Gornja Jagodnja, navodeći da je isto stekla darovanjem od svog oca Ljubomira Karana, a on da je to ranije kupio od Mirjane Radić koja je to naslijedila iza smrti svoje majke Zečević Ljubice, upisane posjednice u katastarskom operatu na predmetnoj kat. čestici.

6. Uvidom u zk. izvadak zk. uložka 523 k.o. Gornja Jagodnja je razvidno da je Republika Hrvatska upisana kao vlasnica za cijelo na utuženoj kat. čestici.

6.1. Uvidom u Ugovor o darovanju nekretnina sklopljen između Ljubomira Karana i Sonje Pešić je razvidno da je tužiteljici njezin otac Ljubomir Karan darovao realni dio kat. čest. 415/1 u naravi pašnjak.

6.2. Uvidom u kupoprodajni ugovor sklopljen između Mirjane Radić i Karan Ljubomira, je razvidno da je Ljubomir Karan kupio kat. česticu 84/1 k.o. Gornja Jagodnja .

6.3. Uvidom u posjedovni list 210 k.o. Gornja Jagodnja razvidno je da je Zečević Ljubica upisana posjednica u katastarskom operatu za kat. čest. 415/1 k.o. Gornja Jagodnja.

6.4. Uviđajem na licu mjesta utvrđeno je da predmetna kat. čest. predstavlja dio čest zem 415/1 k.o. Gornja Jagodnja Predmet spora je sa svih strana ograđen suhozidima, a u naravi predstavlja pašnjak sa maslinama, bajamima i smokvama.

7. Na uviđaju sud je saslušao svjedoke Željka Popovića, Glišu Ćupića i Ljubomira Marčića.

7.1. Svjedok Željko Popović u svom iskazu navodi da cijeli život živi tu u Gornjoj Jagodnji te mu je iz tog razloga poznato da su raniji vlasnici predmetne nekretnine bili Zečevići odnosno Ljubica Zečević koju nekretninu je iza njezine smrti naslijedila njezina kći Mirjana Radić. Otac tužiteljice Ljubomir Karan je možda prije nekih 20 i nešto godina predmetnu nekretninu kupio upravo od Mirjane. Nije mu poznato tko je gradio predmetni suhozid oko predmetne nekretnine međutim od kada zna za sebe isti je tu bio. Ranije su se tu nalazili zasađeni bajami a toga se sjećam jer je kao dijete tu iste dolazio trusiti, a da je upravo Mirjana Radić ranija vlasnica bila učiteljica koja ih je vodila u te bajame. Nadalje svjedok navodi da niti Zečevićima a kasnije tužiteljici nitko ne bi osporavao posjed i vlasništvo predmetne nekretnine, odnosno da on za to nikada nije čuo. Vlasnik prije Ljubice Zečević te predmetne nekretnine da je bio njezin suprug Milan Zečević koji je poginuo u II. svjetskom ratu a ona ga je naslijedila za predmetnu česticu, a ona je umrla negdje početkom 80-ih godina prošloga stoljeća. Osim Mirjane ona nije imala druge djece.

7.2. Svjedok Glišo Ćupić navodi da cijeli život živi u Gornjoj Jagodnji, tako da poznaje tužiteljicu odnosno ranije njezine roditelje, a tako mu je poznato da je vlasnik predmetne nekretnine bila obitelj Zečević i to Ljubica Zečević koja je predmetnu nekretninu naslijedila iza smrti supruga koji je poginuo u II. svjetskom ratu, ali da se ne sjeća kako se on zvao. Nakon Ljubičine smrti predmetnu nekretninu je naslijedila njezina kći Mirjana Radić a druge djece nije imala. Otac ovdje tužiteljice Ljubomir Karan je predmetnu nekretninu kupio od Mirjane Radić. Poznato mu je i to da je tužiteljica istu stekla darovanjem od oca Ljubomira a to mu je poznato jer je to njemu Ljubomir pričao. Tužiteljica ima braće i sestara međutim oni su dobili neke druge nekretnine. Od kada zna za sebe predmetna nekretnina je ograđena suhozidom. Nije mu poznato tko ga je gradio pretpostavljam obitelj Zečević. Tu su ranije bili zasađeni bajami a navedeno da mu je poznato jer je ranija vlasnica Mirjana bila učiteljica, te ih je kao djecu tu vodila da truse bajame. Navodi da nikada nije čuo da bi oko predmetne nekretnine bilo sporova i da bi netko drugi obitelji Zečević a kasnije i obitelji tužiteljice osporavao pravo vlasništva.

7.3. Svjedok Ljubomir Marčić navodi da je porijeklom iz Gornje Jagodnje, međutim većinu svog života sam živio u Zadru s tim da sam svaki vikend dolazio u Gornju Jagodnju. Negdje 2010. da se skroz vratio živjeti u Jagodnju tako poznajem tužiteljicu i njezine prednike osobito njezinog oca Ljubomira Karana, a tako da mu je poznato da je vlasnik predmetne nekretnine bila obitelj Zečević i to Ljubica Zečević koja je predmetnu nekretninu naslijedila iza smrti supruga koji je poginuo u II. svjetskom ratu, zvao se Milan. Nakon Ljubičine smrti predmetnu nekretninu je naslijedila njezina kći Mirjana Radić a druge djece nije imala. Otac ovdje tužiteljice Ljubomir Karan je predmetnu nekretninu kupio od Mirjane Radić. Navodi da mu je poznato i to da je tužiteljica istu stekla darovanjem od svog oca Ljubomira, a to da mu je rekao Ljubomir. Svjedok tvrdi da mu je Ljubomir pričao i to da je došlo do greške u kupoprodajnom ugovoru u broju kat. čestica, koja je upisana u ugovoru, te da bi to trebao ispraviti. Ljubomir da druge nekretnine od obitelji Zečević a kasnije od njihove kći Mirjana Radić osim predmetne nije kupovao. Tužiteljica ima braće i sestara međutim oni su dobili neke druge nekretnine. Od kada znam za sebe predmetna nekretnina je ograđena suhozidom, nije mu poznato tko je isti gradio, pretpostavlja obitelj Zečević. Tu su ranije bili zasađeni bajami a navedeno da mu je poznato jer je kao dijete iste trusio jer je upravo ranija vlasnica Mirjana bila njihova učiteljica. Nikada nije čuo da bi oko predmetne nekretnine bilo sporova, da bi netko drugi obitelji Zečević a kasnije i obitelj tužiteljice osporavao pravo vlasništva.

8. Odredbom čl. 159. st. 1. ZV propisano da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom, te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari, dok iz st. 2. te odredbe proizlazi da samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, odnosno, kako propisuje st. 3. protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, ukoliko mu je posjed barem pošten. St. 4. navedene odredbe propisno je da samostalni posjed stvari u vlasništvu Republike Hrvatske treba trajati neprekinuto dvostruko vrijeme od onog propisanog st. 2. i 3. te odredbe.

9. Odredbom čl. 114. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Nar. Nov. broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 100/04, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 81/15 – dalje ZV), a koja odredba određuje što predstavlja pravni temelj stjecanja vlasništva, propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

10. Odredbom čl. 115. ZV propisano je da na temelju valjanog pravnog posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva, prelazi vlasništvo s dotadašnjeg vlasnika na stjecatelja.

11. Odredbom članka 388. stavak 4. ZV bilo je određeno da se u rok stjecanja dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu,

računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana, no odlukom Ustavnog suda RH od 17. studenog 1999. (Narodne novine, broj 137/99) ta je odredba ukinuta. Ipak, ukinuta odredba članka 388. stavka 4. ZV/96, koja je bila na snazi i u primjeni od 1. siječnja 1997. do stupanja na snagu pravnih posljedica njezinog ukidanja objavom odluke Ustavnog suda u Narodnim novinama, broj 137/99 od 14. prosinca 1999., prema odredbi članka 53. stavka 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine broj: 99/99), te je u tom vremenskom razdoblju mogla proizvesti pravni učinak stjecanja vlasništva dosjelošću, u korist posjednika nekretnine u društvenom vlasništvu ukoliko su najkasnije do njenog ukidanja bile ispunjene sve potrebne pretpostavke koje se odnose na duljinu i kvalitetu posjeda.

12. Prema odredbi članka 29. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Sl. SFRJ broj 6/80 i 36/90 – dalje: ZOVO), koji je stupio na snagu 1. rujna 1980., na nekretninama u društvenom vlasništvu pravo vlasništva nije se moglo steći dosjelošću, sve do donošenja Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Narodne novine, broj 53/91, od 08.10.1991.) kad je ta odredba stavljena je izvan snage.

12.1. Europski sud za ljudska prava u presudama Radomilja i dr. protiv Republike Hrvatske, te Jakeljić protiv Republike Hrvatske, u kojima su tužbe podnesene nakon 17. studenog 1999. kada je Ustavni sud ukinuo odredbe članka 388. stavka 4. ZV, zauzeo je shvaćanje da nije od značaja je li postupak pokrenut prije ili nakon 17. studenog 1999., te da dosjelost na nekretninama u ranijem društvenom vlasništvu neprekidno teče do 17. studenog 1999. pod pretpostavkama da time nisu povrijeđena prava trećih osoba odnosno da ne postoji suprotstavljeni pravni interes. I Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo je pravno shvaćanje da kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su do 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba računati i vrijeme prije 8. listopada 1991. ako se time ne vrijeđaju prava osoba koja ta prava nisu stekli na temelju odredaba članka 388. stavka 4. ZV, već drugih odredaba istog Zakona. (Rev-x-974/2017 od 7. svibnja 2019.)

13. Nakon provedenog dokaznog postupka, analize materijalnih i personalnih dokaza sud nalazi utvrđenim:

- da je predmetna nekretnina kat. čest. 415/1 k.o. Gornja Jagodnja u naravi pašnjak omeđen suhozidom, sa zasađenim bajamima, maslinama i smokvama,
- da je posjednik te nekretnine ranije bila Ljubica Zečević upisana posjednica u katastarskom operatu, koja je to stekla iza smrti svog supruga Milana Zečevića,
- da je nekretninu iza smrti Ljubice Zečević naslijedila njezina kćer Mirjana Radić kao jedina zakonska nasljednica,
- da je Mirjana Radić prodala utuženu nekretninu 2003. godine ocu tužiteljice Ljubomiru Keranu,
- da u kupoprodajnom ugovoru sklopljenom između Ljubomira Kerana i Mirjane Radić stoji broj kat. čest. 84/1 k.o. Gornja Jagodnja,
- da je tužiteljica predmetnu nekretninu stekla darovanjem od svog oca Ljubomira Kerana 2024. godine.
-

14. Ono što je sporno među ovim strankama je broj kat. čestice iz kupoprodajnog ugovoru sklopljenog između Ljubomira Kerana i Mirjane Radić, za koju tužiteljica tvrdi da je došlo do greške u pisanju, te da nije točno da je njezin otac kupio kat. čest. 84/1 k.o. Gornja Jagodnja već ovu spornu 415/1 k.o. Gornja Jagodnja, a sporna je i površina utužene nekretnine jer iz posjedovnog lista 210 Gornja Jagodnja proizlazi da ista iznosi 7963 m², a tužiteljica potražuje površinu 9120 m².

15. Nakon provedenog dokaznog postupka, analize materijalnih dokaza koje je sud cijenio pojedinačno i u međusobnoj svezi, a dovodeći iste u svezu s personalnim dokazima, ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev tužiteljice osnovanim. Naime, iako u kupoprodajnom ugovoru sklopljen između Mirjane Radić i oca tužiteljice Ljubomira Kerana stoji predmet ugovor kat. čest. 84/1 k.o. Gornja Jagdonja, umjesto sporne kat. čest. 415/1 k.o. Gornja Jagodnja, sud je tijekom ovog postupka utvrdio da se radi u pogrešci upravo kako to tvrdi tužiteljica. Tako, iz iskaza sva tri saslušana svjedoka koji su po mišljenju ovog suda iskazivali usuglašeno o odlučnim činjenicama, a koje iskaze je sud cijenio uvjerljivim i istinitim, tim više što su dani na terenu prilikom uviđaja predmetne nekretnine, gdje su sva trojica svjedoka neposrednim opažanjem potvrdili da je upravo spornu nekretninu otac tužiteljice Ljubomir Keran kupio od ranije vlasnice Mirjane Radić. Nadalje svi svjedoci iz iz Gornje Jagodnje, starije su životne dobi, dobro im je poznat predmet spora, kao i ranije posjednici i vlasnici obitelj Zečević i njihova kći Mirjana Radić, koja je bila njihova učiteljica, kao i Ljubomir Keran, otac tužiteljice. Utuženu nekretninu da su posjećivali od malena, jer su kao djeca tu s učiteljicom Mirjanom dolazili trusiti bajame, pa sud u istinitost njihovih iskaza nije imao razloga posumnjati. Uz to svjedok Ljubomir Marčić je svjedočio i o tome da je u razgovoru s ocem tužiteljice Ljubomirom Keranom saznao da je došlo do pogreške u kupoprodajnom ugovoru oko broja čestice, što svakako potvrđuje navode tužiteljice iznesene u tužbi. U odnosu na prigovor tuženice da tužiteljica traži veću površinu od one koja je upisana u posjedovnom listu, sud je neposrednim opažanjem utvrdio da je cijela nekretnina ograđena suhozidom, a iz nalaza vještaka, odnosno skice utužene nekretnine proizlazi da njezin površina iznosi 9.117 m², s obzirom da su svi svjedoci potvrdili da je utužena nekretnina ograđena suhozidom od davnina i u gabaritima u kakvim je i danas, sud je nalazi da je taj prigovor tuženice neosnovan.

16. Odredba članka 18. stavak 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, dalje: ZV) propisuje da se posjed smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno, dok će se prema članku 11. stavku 3. ZV-a posjed smatrati samostalnim, ako se ne dokaže suprotno.

17. Što se tiče poštenja posjeda tužitelja i njegovih prednika prvenstveno treba istaknuti kako se prema citiranoj odredbi članka 18. stavka 5. ZV-a posjed smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno, a tuženica Republika Hrvatska tijekom postupka nije osporavala poštenje tužitelja i njegovih prednika, niti je predlagala dokaze na tu okolnost.

18. Tako, a kako je tijekom postupka i utvrđeno, sud nalazi da su prednici tužiteljice bili u samostalnom, poštenom i istinitom posjedu preko 40 godina sve do prodaje

predmetne nekretnine 2003., te su vlasništvo utužene nekretnine stekli dosjelošću. Takvo pravo kasnije kupnjom prelazi na oca tužiteljice, a kasnije darovanjem prelazi i na tužiteljicu.

19. Stoga, na temelju svega gore utvrđeno, a imajući u vidu gore citirane odredbe čl. 159., čl. 115. i čl. 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima («Narodne novine» broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12 i 152/14, nadalje: ZOVIDSP) sud je usvojio predmetni tužbeni zahtjev i odlučio kao u izreci presude.

20. Na temelju odredbi čl. 154. ZPP u svezi Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika („Narodne Novine“ br.138/23, 107/25) sud je tužiteljici priznao parnični trošak za sastav tužbe od 19.8.2024. u iznosu od 100 bodova, sukladno Tbr. 7. toč. 1. Tarife, za pristup na ročište od dana 9.6.2026., 25. 3.2025. 14.1.2026. u iznosu od po 100 bodova za svako ročište sukladno Tbr. 9. toč. 1. u svezi Tbr. 7. toč. 1. Tarife, što ukupno iznosi 400 bodova, te uvećano za 2,00 eura po bodu sukladno Tbr. 54. Tarife iznosi 800,00 eura uvećano za iznos PDV od 25% iznosi 1.000,00 eura, te sve uvećano za trošak predujma za vještačenje u iznosu od 650,00 eura, te trošak sudske pristojbe u iznosu od 163,09. Eura, iznosi 1.813,09 eura.

Benkovac, 20. srpnja 2026.

S u t k i n j a
Danijela Števanja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja. Stranci, koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok žalbe teče od dana primitka iste.

DNA:

1. Tužiteljici po pun.
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088a-f5619**

Kontrolni broj: **0ab5b-a4ef1-17d15**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.